

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 19.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **156** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 233 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба вх. № 413 от 07.01.2010 година, подадена от Д. К. М., срещу Заповед рег. № 2448/08.12.2009 г., издадена от Н. на 08 Районно управление на Столична дирекция на вътрешните работи (08 РУ - С.), с която ѝ е наложено наказание порицание за срок от 6 месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

В обстоятелствената част на жалбата са изложени възражения, че заповедта е издадена в нарушение на разпоредбите на чл. 224, ал.1 от ЗМВР и чл. 227, ал.1, т. 1ч от ППЗМВР. Според оспорващата, със заповедта на Н. на 08 РУ-С. ѝ е наложено тежко дисциплинарно наказание, без да е извършила каквото и да е нарушение на служебната дисциплина. Изложени са доводи, че нарушението, за което е наложено дисциплинарно наказание се изразява в закъснение от половин час за работа, по уважителни причини и след като прекият началник на Д. М. е бил уведомен предходния ден, посредством телефонно обаждане. Обоснован е извод за маловажност на нарушението, ако се приеме, че такова е извършено. Наведени са доводи, че за посоченото нарушение може да се наложи дисциплинарно наказание мъмрене, а не писмено предупреждение, както е приел дисциплинарнонаказващият орган. В този смисъл е направено заключение, че

при налагане на наказанието не са спазени изискванията на Инструкция І 3-1015/04.07.2006 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в М.. Изразено е искане оспорената заповед да бъде отменена като незаконосъобразна.

В съдебно заседание, жалбоподателят лично и чрез процесуалния си представител адвокат П поддържа жалбата и искането си за отмяна на Заповед рег. № 2448/08.12.2009 г., издадена от Н. на 08 Районно управление на Столична дирекция на вътрешните работи.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, юриконсулт К оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С докладна записка № 26126/04.12.2009г. главен разследващ полицай при 08 РУ-С. е докладвал на Н. на 08 РУ-С., че на 01.12.2009г. разследващ полицай Д. М. не се явила на работа. В 09:13 минути главният разследващ полицай позвънил по телефона на М. и същата отговорила, че се намира в банка, във връзка с получаване на заем. Главният разследващ полицай Е. Алксандрова, подала докладната, не е била уведомена от разследващ полицай Д. М. за закъснението. Изготвена е справка от внд. заместник началник на 08 РУ-С. от 04.12.2009г. Прието е, че от Д. К. М. на 01.12.2009 г. е допуснато нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в закъснение за работа без предварително разрешение от прекия ръководител или висшестоящ началник от РУ. Нарушението е допуснато в срока на наложено дисциплинарно наказание писмено предупреждение. Направено е предложение, на основание чл. 226, ал.1, т.3 от ЗМВР, във връзка с чл. 227, ал.1, т. 1 от ППЗМВР, на инспектор Д. К. М. да се наложи дисциплинарно наказание порицание за срок от шест месеца. От Д. М. са дадени писмени обяснения на 01.12.2009 г., адресирани до Н. на 08 РУ-С.. Издадена е заповед № 2448/08.12.2009г., от Н. на 08 РУ - С., с която на Д. М е наложено дисциплинарно наказание порицание за срок от 6 месеца. Дисциплинарнонаказващият орган е приел, че от страна на служителя е извършено дисциплинарното нарушение, изразяващо се в закъснение за работа, без предварително разрешение от прекия ръководител или висшестоящ начални в 08 РУ-С.. Също така е прието, че нарушението е в срока на наложено наказание писмено предупреждение със заповед № 448/24.02.2009г. на Н. на 08 РУ-С., връчена на 21.07.2009 г., чиито срок не е изтекъл. Заповед № 2448/08.12.2009г. е получена от Д. М. на 08.12.2009г. и оспорена по пред директора на С. с възражение вх. № 27080/15.12.2009 г. на 08 РУ-С.. Възражението е прието за неоснователно, видно от становище № 27416/18.12.2009 г. на Н. на 08 РУ – С., върху което на 28.12.2009 г. е положена резолюция „Да” с подпис на директора на С. и печат на С.. Д. М. е запозната със становището на 04.01.2010г. С жалба вх. № 413/07.01.2010 г. на Административен съд – С. град Д. М. е оспорила по съдебен ред Заповед № 2448/08.12.2009г. на Н. на 08 РУ-С..

По делото са приети като гласни доказателствени средства свидетелските показания на К Г и Е. А.. Свидетелят К Г и Д. М. са работили заедно. Същият установява, че на 30.11.2009 г., в следобедните часове, след 16:00ч. е придружил М. до Банка ДСК, във връзка с получаване на заем. Поради невъзможност заемът да бъде получен в този ден се наложило на следващата сутрин отново да отидат до банката, което означавало М. да закъснее за работа. От страна на Д. М. е проведен телефонен разговор по мобилния ѝ телефон, на 30.11.2009 г. след обяд, в който тя обяснила, че ще закъснее на следващата

сутрин във връзка с получаването на заема. Свидетелят твърди, че телефонният разговор е проведен с прекия началник на Д. М., но не е възприел непосредствено това обстоятелство.

Свидетелят Е. А. е главен разследващ полицай и пряк ръководител на Д. М.. Същата установява, че към дата 01.12.2009 г. разследващ полицай М. не е била на оперативката, провеждана в 9:00 часа, като работното време е от 08:30 ч. В 09:13 ч. на 01.12.2009 г. А. е потърсила по телефона М. и последната я е информирала, че се намира в банка във връзка с получаване на заем. А. потвърждава, че Д. М. е била освободена от оперативка за датата 30.11.2009г. от 16:30ч., но не е получавала разрешение да не присъства на оперативката в 09:00ч. на 01.12.2009г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок съгласно чл. 149, ал.1, вр. ал. 3 от АПК, от лице, което притежава процесуална легитимация по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед № 2448/08.12.2009 г. е издадена от компетентен орган, съгласно изискванията на чл.228, т. 3, във връзка с чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. Не е спазена предвидената от закона форма. В съдържанието на заповедта не са посочени законовите разпоредби, които са нарушени, доказателствата, въз основа, на които е установено нарушението, както и правното основание.

Дисциплинарнонаказващият орган е мотивирал налагането на наказание порицание с наличието на предходна заповед, с която е наложено дисциплинарно наказание писмено предупреждение, чиито срок не е изтекъл, но не е обосновал защо приема, че за извършеното от Д. М. нарушение на служебната дисциплина следва да се наложи дисциплинарно наказание писмено предупреждение, както и коя точно от изброените в разпоредбата на чл. 226, ал.1 от ППЗМВР хипотези е налице в конкретния случай. Съгласно разпоредбата на чл. 226, ал.1 от ППЗМВР дисциплинарно наказание писмено предупреждение се налага за извършване на маловажно нарушение в срока на наложено дисциплинарно наказание мъмрене; системни маловажни нарушения на служебната дисциплина; небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед; неправомерно поведение спрямо граждани или длъжностни лица; пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност; системно неспазване на реда в службата; закъснение; преждевременно напускане на работа или неуплътняване на работното време; други нарушения на служебните задължения. В случая е прието, че разследващ полицай М. е закъсняла за работа, като не е поискала разрешение предварително от прекия си ръководител или друг висшестоящ началник в 08 РУ на С., но посоченото не е подведено под конкретна правна норма. Не са посочени и доказателствата, въз основа на които нарушението е прието за установено.

От изложеното следва, че заповедта, с която е наложено наказание порицание за срок от шест месеца е издадена при липса на изложени фактически и правни основания, обосноваващи направения от дисциплинарнонаказващия орган извод за извършено нарушение на служебната дисциплина, за което се налага наказание писмено предупреждение. Фактическите и правни основания за издаването на индивидуалния административен акт са задължителна част от мотивите на акта. Тяхната липса препятства защитата на адресата на акта, тъй като последният не може да разбере основанията на дисциплинарнонаказващия орган да наложи спрямо него конкретното дисциплинарно наказание. Поради липсата на изложени фактически и правни

основания съдът не може да направи обоснована преценка относно материалната законосъобразност на индивидуалния административен акт, с който е наложено дисциплинарно наказание. Следователно, оспорената заповед № 2448/08.12.2009 г. на Н. на 08 РУ на С. е издадена при наличие на съществено процесуално нарушение, изразяващо се в неспазване на установеното от закона задължително съдържание на индивидуалния административен акт и по конкретно: при липса на мотиви. Излагането на мотиви има значение в два аспекта - страната се информира за съображенията на издаващия акта орган, с което се подпомага при избора на правни средства за защита и втори - значително се улеснява съдебният контрол. Поради липсата на мотиви не може да се разбере защо административният орган приема, че Д. М. е допуснала нарушение на служебната дисциплина, за което се налага наказание писмено предупреждение. Мотивите имат съществено значение и за съда, за да вземе правилното решение по заявения спор, затова те са по правило неотменим реквизит на административния акт, съгласно общата разпоредба на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и липсата им представлява основание за отмяна на издадения административен акт.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 16 - ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. К. М. Заповед рег. № 2448/08.12.2009 г., издадена от Н. на 08 Районно управление на Столична дирекция на вътрешните работи, с която ѝ е наложено наказание порицание за срок от 6 месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: